

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 02.02.1979, sp. zn. 6 Tz 73/78, ECLI:CZ:NS:1979:6.TZ.73.1978.1

Číslo: 24/1980

Právní věta: Jestliže pachatel trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák., spáchaného jinak než souloží, použije násilí, aby zneužitá osoba čin trpěla, dopouští se v jednočinném souběhu též trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 02.02.1979

Spisová značka: 6 Tz 73/78

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Pohlavní zneužívání, Souběh, Vydírání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 235 odst. 1
§ 242 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 24/1980 sb. rozh.

Jestliže pachatel trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák., spáchaného jinak než souloží, použije násilí, aby zneužitá osoba čin trpěla, dopouští se v jednočinném souběhu též trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 2. 2. 1979 sp. zn. [6 Tz 73/78](#).)

Nejvyšší soud ČSR k stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR zrušil rozsudek krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 1978 sp. zn. 8 To 348/78 i okresního soudu ve Znojmě ze dne 29. 6. 1978 sp. zn. 1 T 247/78 a přikázal okresnímu soudu ve Znojmě, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Rozsudkem okresního soudu ve Znojmě ze dne 29. června 1978 sp. zn. 1 T 247/78 byl obviněný uznán vinným trestným činem pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. proto, že dne 16. dubna 1978 kolem 02.30 hod. v D. pozval do svého osobního auta nezletilou Z. S., nar. 16. 4. 1964, odvezl ji ke koupališti, kde ji začal líbat, potom jí svlékl kalhoty a kalhotky a před její odpor ji

osahával na prsou a přirození, ačkoliv věděl, že jí není dosud 15 let. Za to byl odsouzen podle § 242 odst. 1 tr. zák. k trestu odnětí svobody na tři a půl roku, pro jehož výkon byl zařazen podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. do první nápravně výchovné skupiny.

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26. července 1978 sp. zn. 8 To 348/78 podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. ř. zrušil k odvolání obviněného rozsudek okresního soudu ve Znojmě ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu a uložil obviněnému trest odnětí svobody na jeden rok nepodmíněně, pro jehož výkon jej zařadil do první nápravně výchovné skupiny.

Nejvyšší soud ČSR shledal, že byl porušen zákon.

Okresní soud správně zjistil skutkové okolnosti žalovaného skutku tak, aby bylo možno učinit bezpečné závěry o tom, že obviněný svým jednáním vůči poškozené Z. S. naplnil skutkovou podstatu trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák. Správně vycházel zejména z výpovědi nezletilé poškozené. Ta zcela přesvědčivě popsala, že obviněný ji vlákal do svého osobního automobilu, odvezl ji na odlehlé místo, líbal ji, osahával na prsou a přirození, když ji před tím obnažil na dolní části těla. Takto si vůči ní počínal přesto, že mu sdělila že je jí čtrnáct let. Výpověď této svědkyně je podporována výpověďmi dalších svědků i rodičů poškozené. Z těchto výpovědí vyplývá, že v kritickou dobu byl obviněný mimo kulturní dům, kde měl v té době hrát v orchestru, že poškozená byla viděna, jak běží od koupaliště a že za ní jelo osobní auto obviněného. Poškozená je ve zprávě ze školy hodnocena jako pravdomluvná.

Každý skutek je nutno posoudit podle všech ustanovení trestního zákona, jejichž znaky naplňuje, a zajistit tak, aby byla plně vystižena jeho povaha a nebezpečnost pro společnost. Povinností soudu je zjistit všechny právně relevantní okolnosti žalovaného skutku, byť přesahují rámce znaků trestného činu, jaký ve skutku spatřuje obžaloba. Tuto povinnost však okresní soud nesplnil.

Skutek byl v obžalobě uveden tak, že obviněný jednal zjištěným způsobem vůči poškozené přes její odpor. Obžaloba zde vycházela z výpovědi svědky Z. S., která kromě toho, co již bylo řečeno, uvedla, že se jednání obviněného bránila, tahala ho za vlasy a odstrkávala od sebe. Tato výpověď nasvědčuje tomu, že kladla odpor jednání obviněného, které obsahovalo prvky násilí. Za této situace bylo nutno zaměřit se i při dokazování na objasnění otázky, zda obviněný nepoužil násilí při pohlavním zneužívání poškozené. V kladném případě by takové jednání bylo nutno posoudit nejen jako trestný čin pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák., ale i jako trestný čin vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. Násilím vynucené pohlavní zneužívání jinak než souloží 1) porušuje nejen zájem společnosti na mravním vývoji mládeže, ale i zájem na ochraně svobodného rozhodování, tedy nejen objekt trestného činu pohlavního zneužívání podle § 242 odst. 1 tr. zák., ale i objekt trestného činu vydírání podle § 235 odst. 1 tr. zák. Násilná povaha takového skutku, jakož i jeho výraznější společenská nebezpečnost není pak dostatečně vyjádřena posouzením jen podle ustanovení § 242 odst. 1 tr. zák.

Okresní soud měl tedy zaměřit důkazní řízení i na zjišťování okolností významných pro hodnocení otázky, zda obviněný nedosáhl pohlavního zneužívání užitím násilí.

1) Redakční poznámka: Pokud jde o posouzení jednání spočívajícího v donucení muže k souloží, srov. č. 48/1977 sb. rozh. tr.